

בר מנייה. ולית מאן דיכיל לקרבא
אבל חילין דאומין עובדי עבודת פוכבים ומזלות, אינון מסטרא דפרודא. ווי למאן דגרים בחובוי, לאעלא אתוון וחינון ויסודין. דמקד אסתלק קדשא בריה הוא מישראל. וייעלון אומין עובדי עבודת פוכבים ומזלות בינייהו. לית לון קריבות בקודשא בריה הוא, דלית קורבנין בחוצה לארץ. ובגין דא אוקמוה רבנן, הדר בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו אלוה. בההוא זמנא דאמר מלין אליו, נחתו כל אתוון קדישין, וחינון קדישין, וד' יסודין, לגביה, ובכיוו ליה ואמרו, על ידך רעיא מהימנא, נחית עלן קדשא בריה הוא, ומתקרבין זינא (דף רכ"ה ע"ב) לזיניה, בריה אנת לקודשא בריה הוא, בארבע יסודין. פען אתבריר פלא על ברייה. (ע"כ רעיא מהימנא).

פתח ואמר, בטח ביי ועשה טוב שכן
ארץ ורעה אמונה. בטח ביי, פדקא
יאות. ועשה טוב, תקוונא דברית קדישא.
דתהא מתקן ליה, ונטיר ליה פדקא יאות. ואי
תעביד דא, אנת תהא הכא בארעא, ויתזן מנה,
ויתפרנס מנה, ההיא אמונה דלעילא.

ותו, (ס"א מתקן ליה ונטיר ליה. שכן ארץ ארץ קדישא עלאה ארץ החיים
דחיה ארץ תשרי בההוא טוב. ורעה אמונה החיה אמונה דלעילא
ותון ויתפרנס מניה על ידך. ואי מעביד דא) תתענג על יי ויתן
לך משאלות לבך. פל דא אתתקנת בתקוונא
דברית. פיון דאתקנת ברית, אתקן פלא. פנחס
בגין דקני על ברית דא, זכה לכלא. ולא עוד

אתה לקדוש-ברוך-הוא בארבעה יסודות. כעת התברר הכל על בריו. (עד כאן רעיא מהימנא).
פתח ואמר, (תהלים לו) בטח בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה. בטח בה', פראוי. ועשה
טוב, תקון של ברית הקדש, שתתקן אותה ותשמר אותה פראוי. ואם תעשה את זה, אתה תהיה
כאן בארץ, ואותה האמונה שלמעלה תזון ממך ויתפרנס ממך.

ועוד, (מתקן אותו ושומר עליו. שכן ארץ - ארץ קדושה עליונה. ארץ החיים. שהארץ החיה תשרה בטוב ההוא. ורעה אמונה - אותה
האמונה שלמעלה תהיה נזונית ומתפרנסת ממנו על ידך. ואם תעשה זה) תתענג על ה' ויתן לך משאלות לבך - כל זה
מתתקן בתקון הברית. פיון שהתקנה הברית, התתקן הכל. פנחס, משום שקנא על ברית זו,
זכה לכל. ולא עוד, אלא שהגן על כל ישראל, וכו' התקיים והתענג על ה'. שהרי עלה והתקשר

הקדוש-אלוהים הויא-פתייהם לקדוש
 אותם. גם כף אלו שהיו מארבעה
 יסודות, שהם צאנו של הקדוש
 ברוך הוא, שגמרו לסלק את
 הקדוש ברוך הוא מהם, מה
 התקנה? לקרבם לקדוש-ברוך-
 הוא.

ורבן בכלם צנה: קרבן לה', את
 קרבני לחמי לאשי. גם, את
 הפכש אהד תעשה בפקר ואת
 הפכש השני תעשה בין הערבים.
 וכתוב (ולקחת) שתי תרים או שני
 בני יונה. כל מין הולך למינו.
 והקדוש ברוך הוא מקרב הכל
 במקום זה, הוא עלת הכל, שאין
 אלוה פרט לו, ואין מי שיכול
 לקרב חילות פרט לו.

אבר' חילות אמות עובדי עובדי
כוכבים ומזלות, הם מצד הפרוד.
אוי למי שגורם בחטאיו להעלות
אותיות וחייות ויסודות, שמקד
מסתלק הקדוש ברוך הוא
מישראל, ויכנסו ביניהם אמות
עובדי עבודת כוכבים ומזלות,
שאין להם קרבה לקדוש-ברוך-
הוא, שאין קרבנות בחוץ לארץ.
ולכן פשוה רבותינו, הדר
בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו
אלוה. באותו זמן שאמר דברים
הללו, ירדו כל האותיות
הקדושות וחייות קדושות
וארבעה יסודות אליו, ובכרו
אותו ואמרו: על ידך, רועה
הנאמן, ירד עלינו הקדוש ברוך
הוא, ומתקרבים מין למינו. ברוך